

Per aprofundir i continuar personalment

SALM 130 (129)
Càntic de pelegrinatge.

- 1 Des de l'abisme et crido, Senyor;
- 2 Senyor, escolta el meu clam;
escolta, estigues atent
al meu clam que et suplica.
- 3 Si tinguessis en compte les culpes,
Senyor, qui es podria sostenir?
- 4 Però ets tu qui dones el perdó;
per això mereixes que et venerin.
- 5 Espero amb tota l'ànima, Senyor,
confio en la teva paraula.
- 6 La meva ànima desitja el Senyor,
més que els sentinelles el matí.
Que els sentinelles esperin el matí;
- 7 Israel, confia en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
- 8 És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes.

OBJECTIU DIOCESÀ:

2005 | 2007

**”Pertinença i
Corresponsabilitat
Diocesana”**

Església de St. Feliu
CAMINEM PLEGATS

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

FITXA 6

ESPERANÇA EN TEMPS D'EXILI

ESPERANÇA EN TEMPS D'EXILI

Pregària inicial:

Busquem el Senyor, ara que es deixa trobar/ invoquem-lo ara que és a prop.
 Buscaràs el Senyor, el teu Déu / i si el cerques amb tot el cor i amb tota l'ànima / el trobaràs.

Tornaràs al Senyor, el teu Déu / perquè el Senyor el teu Déu, és el Déu entranyable / No t'abandonarà.

(Cant 546 MD)

Pregària de Quaresma

Déu i Pare nostre, gràcies per concedir-nos de viure la Quaresma.
 No ens deixis caure en la temptació de repetir el mateix de cada any.
 Infon-nos el teu Esperit que doni ales a la imaginació i espavili la nostra inèrcia,
 per tal que ens prenguem l'Evangeli més seriosament.

Que el nostre dejuni sigui un No rotund al consumisme i un Sí a la solidaritat amb els pobres.

Que els nostres sacrificis serveixin d'ajuda als necessitats i d'alleujament als qui pateixen.

Que les nostres processons no desfilin només pels carrers, sinó que vagin per dintre i acabin amb l'egoisme i la indiferència.

Volem estar sempre amb tu , sempre en contacte per l'oració, per tal d'escoltar-te en tot moment i dir-te sincerament que comptis amb nosaltres.

Ajuda'ns a començar amb humilitat i valentia.

(ACO fed. Montserrat, Dóna'ns la teva llum)

Introducció al text i al treball personal i de grup

Guiarà ara la nostra reflexió un text del profeta Isaïes corresponent a la segona part del llibre, que reflecteix la situació del poble a l'exili. Nabucodonosor de Babilònia ha conquerit Jerusalem i n'ha deportat la població (587 a C). Lluny del país que el Senyor els havia donat, privats del temple on cantaven la seva lloança, els deportats viuen sense esperança ni futur, pensant que Déu els ha abandonat. El profeta parla a aquesta gent descoratjada, i presenta el seu missatge com a consolació per al poble de Déu. Ell els farà viure un nou èxode i el retorn a la terra promesa. És la força de Déu que és capaç de crear una història de renovació i de nous inicis.

ISAÏES 43, 1-13

1 Ara, però,
 el Senyor que t'ha creat,
 poble de Jacob,
 el qui t'ha format, Israel, et diu:
 «No tinguis por, que jo t'allibero.
 T'he cridat pel teu nom: ets meu.
 2 Si travesses aigües profundes,
 jo sóc amb tu;
 si passes rius, el corrent no et cobrirà.
 Si camines pel foc, no et cremaràs,
 no et consumiran les flames.
 3 Perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu,
 el Sant d'Israel, el teu salvador.
 Donaria Egipte per rescatar-te,
 Etiòpia i Sebà, a canvi teu.
 4 Ets tan preciós per a mi,
 tan valuós i estimat,
 que donaria altres homes
 en comptes teu,
 altres pobles,
 a canvi de la teva vida.
 5 No tinguis por, que jo sóc amb tu!
 Faré venir d'orient els teus fills,
 els aplegaré també d'occident.
 6 Diré al nord: "Dóna-me'ls!",
 i al sud: "No els retinguis,
 fes-me venir de lluny fills i filles;
 fes-me venir
 dels extrems de la terra

Qüestionari de treball

La nostra situació com a cristians enmig del món moltes vegades s'assembla a la situació viscuda pel poble d'Israel. Estem com fora de lloc, en minoria cultural, algú ha parlat d'exili o diàspora. Amb la temptació del desànim, de pensar que som els últims... A la llum de la paraula de Déu, preguntem-nos:

- v. 5 No tinguis por, que jo sóc amb tu! ¿Quines pors experimentem en la nostra vida, personal i comunitàriament ?
- ¿en quins moments, de quines maneres, sentim que "el Senyor és amb nosaltres", que ens sosté i acompanya ?
- el poble creient d'Israel és testimoni del Senyor (vv. 10 i 12): enmig d'una situació de minoria i d'exili, ¿com som testimonis d'esperança, personalment, com a comunitat cristiana?
- vv. 18 «No recordeu més els fets passats, no penseu en les gestes antigues. 19 Faré una nova gesta, que ja comença a despuntar. No us n'adoneu? Obriré un camí en el desert, i rierols en l'estepa ». ¿Què sabem endevinar de novetat i d'esperança en la nostra situació? ¿Quins senyals d'un nou inici cristià haurien d'acompanyar els primers passos de la nostra diòcesi de Sant Feliu?

7 tots els qui porten el meu nom,
 i que jo, per la meua glòria,
 he creat, he format i he fet!"
 8 Feu sortir el poble que té ulls i no hi veu,
 que té orelles i no hi sent!"
 9 Que es reunixin tots els pobles,
 que s'apleguin les nacions!
 Qui, d'entre ells, havia predit tot això?
 Qui ens ho havia anunciat per endavant?
 Que ho justifiquin
 presentant-ne testimonis!
 Que es pugui dir, tot escoltant-los, que era cert!
 10 «Ho dic jo, el Senyor:
 Els meus testimonis sou vosaltres,
 i ho és també el meu servent, que m'he escollit
 perquè compregueu i cregueu en mi,
 i entengueu que jo sóc.
 Abans de mi no hi ha hagut cap Déu,
 i no n'hi haurà cap després de mi.
 11 Sóc jo, sóc jo el Senyor.
 Fora de mi, ningú no salva.
 12 Jo sóc el qui havia anunciat que us salvaria,
 el qui ho havia fet saber:
 jo, i no pas cap altre déu.
 Ho dic jo, el Senyor.
 Els meus testimonis sou vosaltres, i jo sóc Déu.
 13 Des de sempre jo sóc.
 Ningú no arrenca res de la meua mà,
 i allò que jo faig, ningú no ho capgira.»